

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1971-1972.

17 MEI 1972.

WETSVOORSTEL

tot regeling van het pensioen
van burgemeesters en schepenen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Overeenkomstig artikel 5 van de wet van 5 juli 1954 dienen burgemeesters en schepenen hun ambt gedurende een periode van minstens 10 jaar uitgeoefend te hebben om aanspraak te kunnen maken op een pensioen.

De burgemeesters en schepenen die hun ambt slechts gedurende één mandaat, zijnde 6 jaar vervuld hebben — hetgeen thans reeds voor velen het geval is — kunnen dus geen pensioenrechten doen gelden. Zij verliezen bovendien volledig de door hen gestorte bijdragen, wat onbillijk is en op een moeilijk te verantwoorden wijze afwijkt van andere pensioenregelingen.

De weduwen van gewezen burgemeesters en schepenen, die geen 10 jaar dienst konden doen gelden, kunnen evenmin aanspraak maken op een overlevingspensioen. Indien een burgemeester of schepen tijdens zijn mandaat overlijdt, dan bekomt de weduwe wel een pensioen, indien het ambt gedurende minstens één jaar werd uitgeoefend (art. 9 van hogervernoemde wet).

De huidige pensioenregeling komt ons derhalve op verschillende punten onlogisch voor.

Wij achten het gepast in dit verband te verwijzen naar het gewijzigde reglement op het pensioen van de leden van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen, gestemd door de provinciale raad tijdens zijn buitengewone zitting van november 1971. Hierin werden verbeteringen gebracht aan de pensioenregeling voor bedoelde leden of hun weduwen. Zo werd o.m. de ambtstermijn, vereist voor toekenning van een pensioen aan de leden van de bestendige deputatie, van 7 op 4 jaar gebracht.

Doch buiten de verkorting van bedoelde termijn, zou zoals dit voor andere ambten het geval is, ook een regeling moeten voorzien worden voor het toekennen van een vervroegd rustpensioen wegens ziekte of gebrekkigheden, met bijzondere bepalingen voor het geval de functie van burgemeester en schepen niet langer kan vervuld worden wegens een ongeval overkomen in de uitoefening van het mandaat. Zulks is des te meer verantwoord daar er geen wettelijke voorzieningen bestaan i.v.m. de schade wegens beroepsongevallen, waarvan burgemeesters en schepenen het slachtoffer kunnen worden.

Chambre des Représentants

SESSION 1971-1972.

17 MAI 1972.

PROPOSITION DE LOI

relative à la pension
des bourgmestres et échevins.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En vertu de l'article 5 de la loi du 5 juillet 1954, les bourgmestres et échevins doivent avoir exercé leurs fonctions pendant une période de 10 années au moins pour pouvoir prétendre à une pension.

Les bourgmestres et échevins qui n'ont rempli leurs fonctions que pendant un seul mandat, soit six années — ce qui actuellement est déjà le cas de beaucoup d'entre eux — ne peuvent donc faire valoir leurs droits à la pension. D'autre part, ils perdent intégralement les cotisations qu'ils ont versées, ce qui est inéquitable et s'écarte d'une manière difficilement justifiable des autres régimes de pension.

Les veuves d'anciens bourgmestres et échevins qui ne peuvent se prévaloir de dix années de fonctions n'ont également aucun droit à une pension de survie. Si un bourgmestre ou un échevin décède pendant son mandat, la veuve bénéficie d'une pension, à condition qu'il ait exercé ses fonctions un an au moins (art. 9 de la loi précitée).

Le régime de pension actuel nous semble dès lors illogique sur plusieurs points.

A cet égard, nous estimons utile de renvoyer au règlement modifié relatif à la pension des membres de la députation permanente du conseil provincial d'Anvers, adopté par le conseil provincial lors de sa session extraordinaire de novembre 1971. Des améliorations y ont été apportées au régime de pension de ces membres ou de leurs veuves. Ainsi, la durée de mandat exigée pour l'octroi d'une pension aux membres de la députation permanente a été ramenée de 7 à 4 ans.

Outre la réduction de la durée du mandat, il y aurait lieu de prévoir également, comme c'est le cas pour d'autres fonctions, un régime d'octroi d'une pension de retraite anticipée pour raison de maladie ou d'infirmité; ce régime devrait comporter des dispositions particulières pour le cas où la fonction de bourgmestre et d'échevin ne peut plus être remplie en raison d'un accident survenu dans l'exercice du mandat. La chose se justifie d'autant plus qu'aucune disposition légale n'existe en ce qui concerne les dommages résultant d'accidents professionnels dont les bourgmestres et les échevins peuvent être les victimes.

Derhalve komt het wenselijk voor de wet van 5 juli 1954 betreffende het pensioen van de burgemeesters en schepenen en dit van hun rechtverkrijgenden, aangepast door de wetten van 20 april 1965 en 11 juli 1969, te wijzigen zoals hierna voorgesteld.

J. MANGELSCHOTS.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

In artikel 4 van de wet van 5 juli 1954 betreffende het pensioen van burgemeesters en schepenen en dit van hun rechtverkrijgenden, gewijzigd door de wetten van 20 april 1965 en 11 juli 1969, wordt het tweede lid weggelaten.

Art. 2.

Artikel 5 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt :

« § 1. — Het rustpensioen kan aangevraagd worden vanaf de leeftijd van 60 jaar, na zes jaar dienst, met of zonder onderbreking. Het genot van het rustpensioen is onverenigbaar met de uitoefening van de functie.

§ 2. — De titularis die in de loop van zijn mandaat door de administratieve gezondheidsdienst van het Ministerie van Volksgezondheid definitief ongeschikt wordt bevonden om zijn functie verder uit te oefenen, heeft recht op een vervroegd rustpensioen welke ook zijn leeftijd is, op voorwaarde dat hij zes jaar dienst telt.

De termijn van de uitoefening van de functie wordt teruggebracht op twee jaar, indien de gebrekkigheden waaraan belanghebbende lijdt voortvloeien uit de uitoefening van zijn mandaat.

Een vervroegd rustpensioen wordt toegekend aan de titularis, welke ook zijn leeftijd en de duur van zijn mandaat mogen zijn, indien deze titularis tengevolge van kwetsuren opgelopen of een ongeval overkomen in de uitoefening of naar aanleiding van de uitoefening van zijn mandaat door de administratieve gezondheidsdienst van het Ministerie van Volksgezondheid definitief ongeschikt wordt bevonden om zijn functies nog langer uit te oefenen.

De pensioenen waarvan sprake in deze paragraaf gaan in op de eerste dag van de maand volgend op de datum waarop de definitieve ongeschiktheid officieel werd vastgesteld.

§ 3. — De gewezen titularis die zijn functie niet heeft uitgeoefend gedurende ten minste zes jaar tengevolge van een niet-vernieuwing van zijn mandaat, mag de verbintenis aangaan elk jaar een bijdrage te storten waarvan het percentage gelijk is aan dat van de afhouding gedaan op de huidige wedde verbonden aan de functies in kwestie.

In dat geval behoudt de gewezen titularis ten voordele van zijn echtgenote en van zijn kinderen de rechten bepaald in artikel 9, 10 en 11 van deze wet.

Voormelde verbintenis dient ondertekend te worden binnen een termijn van zes maanden na het beëindigen van het mandaat en dit voor een duur beperkt tot het aantal jaren vereist om het minimum van zes jaar te bereiken. »

Il nous semble dès lors souhaitable de modifier — comme nous le proposons ci-après — la loi du 5 juillet 1954 relative à la pension des bourgmestres et échevins et à celle de leurs ayants droit, adaptée par les lois du 20 avril 1965 et du 11 juillet 1969.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

A l'article 4 de la loi du 5 juillet 1954 relative à la pension des bourgmestres et échevins et à celle de leurs ayants droit, modifiée par les lois des 20 avril 1965 et 11 juillet 1969, l'alinéa 2 est supprimé.

Art. 2.

L'article 5 de la même loi est remplacé par ce qui suit :

« § 1er. — La pension de retraite peut être demandée dès l'âge de 60 ans, après dix années de fonctions avec ou sans interruption. Le bénéfice de la pension de retraite est incompatible avec l'exercice des fonctions.

§ 2. — Le titulaire qui, au cours de son mandat, a été reconnu définitivement inapte à continuer l'exercice de ses fonctions par le Service administratif de la Santé du Ministère de la Santé publique, a droit, quel que soit son âge, à une pension de retraite anticipée, à condition de compter six années de service.

La durée de l'exercice des fonctions est ramenée à deux ans si les infirmités dont souffre l'intéressé résultent de l'exercice de son mandat.

Une pension de retraite anticipée est accordée au titulaire, quels que soient son âge et la durée de son mandat, si, à la suite de blessures encourues ou d'un accident survenu dans l'exercice ou à l'occasion de l'exercice de son mandat, il est déclaré définitivement inapte à poursuivre l'exercice de son mandat par le Service de Santé administratif du Ministère de la Santé publique.

Les pensions dont il est question dans le présent paragraphe prennent cours à partir du premier jour du mois suivant la date à laquelle l'incapacité définitive a été constatée officiellement.

§ 3. — L'ancien titulaire qui n'a pas exercé ses fonctions pendant au moins six ans à la suite du non-renouvellement de son mandat, peut s'engager à verser annuellement une cotisation dont le taux est égal à celui de la retenue opérée sur le traitement actuel afférent aux fonctions en question.

Dans ce cas, l'ancien titulaire conserve, au profit de son épouse et de ses enfants, les droits prévus aux articles 9, 10 et 11 de la présente loi.

Cet engagement doit être signé dans un délai de six mois après la cessation du mandat et pour un terme limité au nombre d'années requises pour atteindre le minimum de six ans. »

Art. 3.

Artikel 6 van dezelfde wet betreffende de berekening van het rustpensioen, wordt aangevuld met volgende paragraaf :

« § 4. — Het vervroegd rustpensioen toegekend krachtens artikel 5, § 2, 3° lid, wordt vastgesteld op 1/4 van hogerbedoelde wedde, eventueel verhoogd met 1/25 en 1/60 voor ieder jaar dienst boven het zesde of het vijftiende naargelang van het geval. »

Art. 4.

— In artikel 9 van dezelfde wet wordt :

- 1) de bepaling onder 1° vervangen door wat volgt : « Wanneer de titularis overlijdt in functie ».
- 2) in 3° het woord « tien » vervangen door « zes ».

Art. 5.

— In artikel 10, 1^e lid, wordt na de zinsnede « voor de eerste tien jaar » de volgende bepaling ingelast « of voor alle jaren indien het totaal minder dan 10 bedraagt ».

4 mei 1972.

J. MANGELSCHOTS,
H. SUYKERBUYK,
L. TIBBAUT,
R. GONDRIY,
W. BURGEON.

Art. 3.

L'article 6 de la même loi, relatif au calcul de la pension de retraite, est complété par le paragraphe suivant :

§ 4. — La pension de retraite anticipée accordée en vertu de l'article 5, § 2, 3e alinéa, est fixée à 1/4 du traitement visé ci-dessus, éventuellement augmenté de 1/25e ou 1/60e pour chaque année de service, à partir de la sixième ou de la quinzième année, selon le cas.

Art. 4.

A l'article 9 de la même loi :

- 1) la disposition reprise sous le 1° est remplacée par ce qui suit : « Lorsque le titulaire est décédé en fonctions ».
- 2) au 3°, le mot : « dix » est remplacé par le mot « six ».

Art. 5.

— A l'article 10, 1er alinéa, après les mots : « pour les dix premières années », sont insérés les mots « ou pour toutes les années si leur nombre total est inférieur à 10 ».

4 mai 1972.